

BLIJF IN UW VROOM GEBED GEDENKEN

de ziel van

Regina Constantia DE RIDDER

weduwe van Mijnheer

Ludovicus Josephus Fredegandus Schoensellers
Lid van de Bond van het H. Hart, de Eredienst
van de H. Jozef, Derde Orde. Bestuurslid der
St Maria-Magdalenagilde en andere
godvruchtige genootschappen

geboren te Borsbeek de 26 Mei 1875, en god-
vruchtig overleden te Vremde, de 23 Sept. 1950
voorzien van de laatste HH. Sacramenten

Grootmoe, wat een milde troost daalt in ons hart, wanneer wij terug denken aan uw voorbije aardse leven. Elke dag ingezet met de H. mis en de H. Communie. Elke dag besloten met het rozenhoedje s'avonds aan den haard! Daartussen telkens een dag vol werk en zorgen zó dat ge U op uw 75 jaar, Grootmoe, nog zó onmisbaar hadt gemaakt, naar onze menselijke berekening toch. Gij hadt noch zóveel te stellen, naar zóveel dingen mee om te zien, gij hadt nog zóvele en zo schone dromen: verleden Dinsdag, 19 September, was uw kleinzoon vertrokken naar Mechelen... eens zou er een dag komen dat gij hem aan 't altaar zoudt zien, dat gij uit zijn gezalfde handen Ons Heer zoudt mogen ontvangen. dat gij zoudt knielen voor zijn eerste priesterkruisje... O de grote zegen! Op die Dinsdagmorgen van zijn vertrek hadt gij het onmogelijke gedaan om nuchter te blijven en Ons Heer te ontvangen in uw hart.

Wie had gedacht dat enkels dagen nadien dat hart zo onvoorzien zou stil komen te vallen! Nog geen half uur te voren had zij haar biecht gesproken: s'anderendaags zou zij weer te communie gaan. "Kom Heer Jezus kom!

Is dit arme hart gebroken van groot verlangen? Is de Heer haar zell tegemoet gekomen, niet meer onder de sluier der schamele broodsgedaante, maar in de schittering van zijn glorie!

Rond haar vingeren was de rozenkrans gesnoerd. Het was de avond van Maria's dag. Hoe had zij meegezorgd in de Mei, voor 't fijne Lieve Vrouwebeeldje in de nis, dat nu op de spie van de veldweg zo vriendelijk glimlacht boven de tuinhaag uit en de gedachte van de voorbijganger telkens weer naar Moeder Maria richt.

O, Grootmoe was zo innig vertrouwd met Onze Lieve Vrouw. Wat is dit een kostbare relikwie die zij ons achterlaat: haar schone devotie tot Maria!

Haar verscheiden is zo plots geweest, dat zij geen woord meer had ten afscheid voor haar geliefden. Moest die mond nog spreken, het zou een woord zijn van warme dank voor de zó tere zorgen, voor de zo fijne attenties waarmee haar huisgenoten haar ziekbed hebben zacht gemaakt. Moest die mond nog spreken, het zou een woord zijn, waar zij heel haar warme hart had ingelegd, haar laatste woord, haar schoonste: Mijne Dierbaren, blijft den Heer getrouw. Legt alles betrouwvol neer in Gods goede Vaderhand.

Mijn beminde dochter en schoonzoon 'k zorg met U mee voor de toekomst van de kinderen. Angèle en Marie-Madeleine, blijft getrouw aan uw dagelijkse H. Communie, Goede Broers en Zusters, denkt aan mij, wanneer gij bidt! En gij mijn beminde kleinzoon, met U tracht ik van hierboven naar uw H. Priesterwijding. Eens, Franske, komt úw dag.... als 't den Heer beeft ..

Maria Koningin der priesters, bid voor ons

De Familiën PAUWELS, SCHOENSETTERS, en DE RIDDER, danken U van harte voor uw helpend bidden en uw troostend meevoelen in deze rouw.